

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2015/16, 4. julij 2016, številka 7, letnik V

Obiskali smo Hermanov brlog

Uspešni na natečaju Univerzalni zbiralnik baterij

Bili smo na festivalu Igraj se z mano

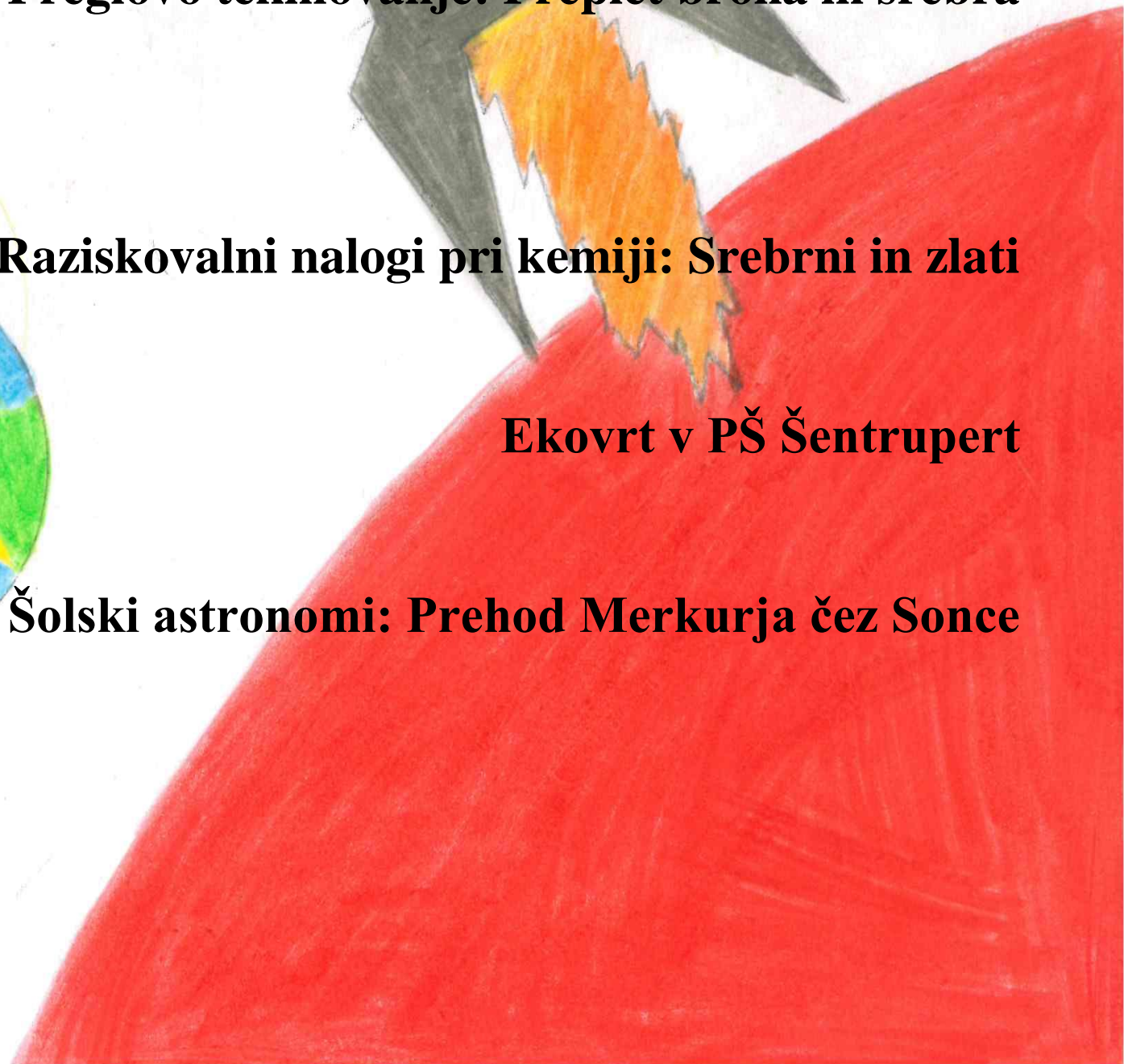
Zgodovina malo drugače – sacher torta

Preglovo tekmovanje: Preplet bronca in srebra

Raziskovalni nalogi pri kemiji: Srebrni in zlati

Ekovrt v PŠ Šentrupert

Šolski astronomi: Prehod Merkurja čez Sonce

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2015/16, 4. julij 2016, številka 7, letnik V

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Barbara Grešak, Anemarie Hrastrnik, Eva Klezin, Nika Pipan, Mateja Žumer, Stella Tretnjak, Sara Vidic, Aleks Brižič, Lara Zalokar, Tjaša Seme, Lenart Jošt, Domen Ledinek, Ajda Kostevc, Maja Rutar

Naslovnica: Alina Brižič

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

SVETOVNI DNEVI V MAJU

Dan družin

Zveza družin pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije je letos ponovno obeležila 15. maj – mednarodni dan družin, ki ga je leta 1993 razglasila Generalna skupščina Združenih narodov. Geslo letošnjega mednarodnega dneva družin je bilo Soočenje z družinsko revščino. Zaradi prizadevanj zveze družin se je uveljavil Teden družin (od 15. do 22. maja), ki pomeni poleg posebnih akcij, prireditev in dogodkov za družine na lokalni ravni tudi teden osveščanja javnosti o vlogi in pomenu družine.

Dan gasilcev

4. maj, dan, ko goduje sveti Florjan, je znan kot dan gasilcev. Gre za praznik, ki ga mednarodna skupnost priznava od leta 1999, ko je v gozdnih požarih v Avstraliji življenje izgubilo pet gasilcev. Organizacija IFFD (International Firefighters' Day) za simbol mednarodnega dneva gasilcev uporablja trak modre in rdeče barve, ki simbolizirata vodo in ogenj.

Dan Rdečega križa

8. maj je po vsem svetu zaznamovan kot mednarodni dan Rdečega križa. Prav na ta dan je bil namreč rojen Henry Dunant, oče ideje in ustanovitelj gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca. Rdeči križ je prostovoljna pomoč za ljudi v stiski in temelji na sedmih temeljnih načelih: humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost, univerzalnost.

Dan sonca

28. maja smo praznovali svetovni dan sonca. Sonce je edina zvezda, glavno telo našega osončja in obenem tudi vir življenja. Izboljša počutje in skoraj ni človeka, ki bi se na prijetno sončno jutro odzval negativno. Sonce ima zelo pomembno vlogo pri tvorbi vitamina D, ki se proizvaja v naši koži in je nujno potreben za zgradbo kosti. Vendar naj še tako zelo uživamo na soncu, velikokrat pozabimo na to, kakšne škodljive učinke imajo lahko UV-žarki na našo kožo in očne leče. Zato je zelo pomembno, da se v vročih poletnih dneh izogibamo soncu takrat, ko najbolj sije, ali se opremimo z ustreznimi zaščitnimi sredstvi, kot so sončna očala, klobuk, sončna krema ...

Dan športa

Šport je ključen del človekovega zdravja. Ima glavno besedo pri vzdrževanju kondicije in lepega telesa, pomaga pa nam tudi krepiti zavest in duha. Pomaga pri odpravi raznih bolezni in fizičnih poškodb. Izločanje loja pri športu povzroči čisto in mehko kožo. Je ena od stvari, ki nima škodljivih posledic, spodbuja pa tudi druženje. Ampak kljub dobrim stvarim, ki jih lahko šport nudi, se premalo ljudi ukvarja z njim. Bodisi zaradi pomanjkanja časa ali vsem dobro znane »lenobe«. Zato je namen svetovnega dneva športa, ki je 31. maja, opomniti na dobre stvari, ki jih lahko pridobimo z gibanjem v naravi, telovadnici, vodi, na igriščih ali v udobju svojega doma.

Barbara Grešak

ŠOLSKI ASTRONOMI

Opazovanje prehoda Merkurja čez Sonce

V ponedeljek, 9. maja, nam je vreme omogočilo, da smo skozi teleskope opazovali prehod Merkurja čez Sonce.

Merkur je bil viden kot drobna okrogla črna pika, videle pa so se tudi Sončeve pege. Veliko udeležencev je imelo prvič priložnost, da so pogledali skozi teleskope. Po njihovem navdušenju smo videli, da je bila odločitev za opazovanje pravilna. Dobili so tudi informacije o delovanju teleskopov. Opazovali smo od 13.30 in vse do 19. ure, ko se je sonce skrilo za hribe.

Poleg naših učencev in učiteljev so se opazovanja udeležili tudi učenci z mentorjema iz OŠ Hrastnik in OŠ Blanca. Veseli nas, da so v popoldanskih urah prišli tudi starši s svojimi otroki. Pridružil se nam je tudi kar nekaj drugih obiskovalcev.

Še bomo organizirali zanimiva opazovanja, o njih boste pravočasno obveščeni. Opazovanje je organizirala OŠ Primoža Trubarja Laško v sodelovanju z Astronomskim društvom Zidani Most.

Slavica Šmerc

Maya
Dutay

PŠ ŠENTRUPRT

Naš ekovrt

V podružnični šoli Šentrupert smo že pred tremi leti ob čebelnjaku zasadili medoviti vrt, ki ga skrbno obdelujemo.

V letošnjem šolskem letu smo se z učenci vključili v program Šolski ekovrtovi in ob medovitem vrtu postavili še visoko gredo, ob kateri skušamo medpredmetno povezati čim več

aktivnosti učencev in delo iz šolskih klopi razširiti v izkušensko učilnico v naravi.

Naj vam na kratko predstavimo svoje aktivnosti.

Renata Kolšek

Izdelava izkaznic ognjiča

Na bližnji kmetiji smo dobili volno, dračje ...

Gredice s sadiko zdravilnega ognjiča

Ogrodje v naravnih odtenkih

Pridni možje naših učiteljic

Zadovoljni ob vrtu

RAZISKOVALNI NALOGI PRI KEMIJI

Srebrni in zlati kemiki

16. maja je bil v Murski Soboti zagovor raziskovalnih nalog. Zagovarjali so jih lahko samo tisti, ki so se uvrstili med šest najboljših v državi.

Eva Kodrin in Sara Sakić sta na interdisciplinarnem področju dosegli srebrno priznanje in pokal sovica.

Jaša Samec in Anže Jančič sta dosegla zlato priznanje in pokal sovica na področju kemije in kemijske tehnologije. Ker sta dosegla vse točke, sta dobila zlato priznanje, in sicer 11. junija na Zotkinih talentih. Ker sta bila prva, sta svečano prireditev spremljala na odru.

Iskrene čestitke vsem za izvrstne dosežke.

Milena Žohar

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ KEMIJE ZA PREGLOVO TEKMOVANJE

Preplet bron in srebra

Šolsko tekmovanje je bilo 18. januarja. Tekmovalo je 27 učencev in učenk. Za bronasto Preglovo priznanje je bilo treba doseči 22 točk.

Bronasto Preglovo priznanje so osvojili:

8. razred: Jon Bezgovšek, Neja Lapornik, Tina Vorina in Alja Špec.

9. razred: Nika Jančič, Eva Kodrin in Lea Lešek Povšič.

Vsi, ki so v 8. razredu dosegli najmanj 2 točk in v 9. razredu 23 točk, so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo 2. aprila v OŠ Ljubečna.

Na državno tekmovanje so se uvrstili:

8. razred: Jon Bezgovšek, Neja Lapornik in Tina Vorina.

9. razred: Nika Jančič in Eva Kodrin.

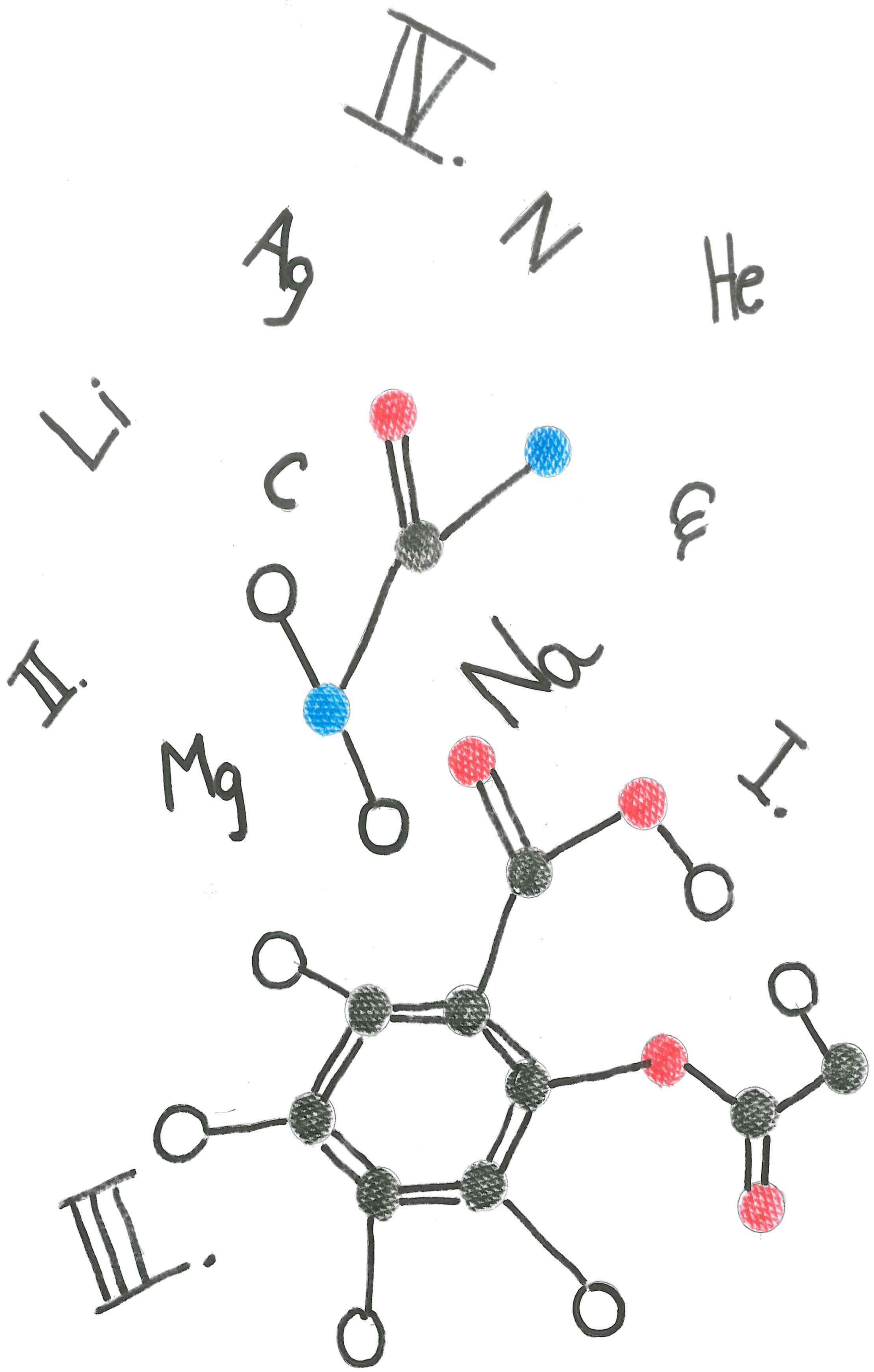
V 8. razredu je bilo treba za zlato priznanje doseči 28 točk in za srebrno 26 točk.

V 9. razredu je bilo treba za zlato priznanje doseči 27,5 točke in za srebrno 24,5 točke.

Srebrno Preglovo priznanje je osvojila Nika Jančič iz 9.b-razreda.

Vsem iskrene čestitke.

Milena Žohar

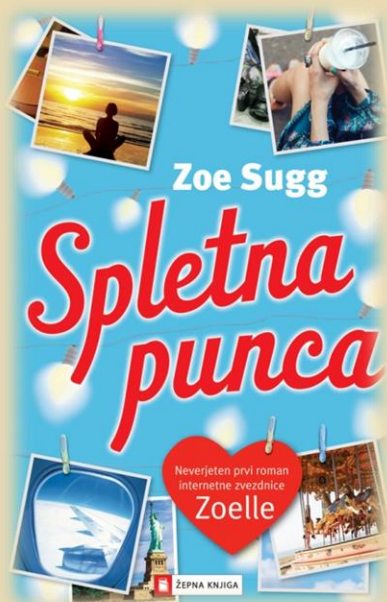

Maja
Antay

KNJIŽNI PREDLOG

Spletna punca

Predstavila vam bom knjigo Spletna punca, ki jo je napisala angleška bloggerka Zoe Sugg. Rodila se je 28. marca 1990 v Angliji. Leta 2015 je izdala nadaljevanje knjige z naslovom Spletna punca na turneji. Knjigo je prevedla Marta Graj, izdala pa jo je založba Učila international.

Zgodba se dogaja v Angliji in Združenih državah Amerike v zimskem času. Penny je prijazno, a zadržano dekle, ki večino časa preživi s svojim najboljšim prijateljem Eliotom. Rada zahaja tudi na plažo in tam fotografira. Noah je prijeten slaven mladenič, ki se ukvarja z glasbo in se rad družijo s svojimi prijatelji. Meghan je nesramno in samovšečno dekle in je pripravljena narediti vse, da bi osramotila druge. Elliot je Pennyjin prijatelj, ki ga včasih zgrabi ljubosumje, a vseeno ostaja zvest svojim prijateljem.

Knjiga pripoveduje o najstnici Penny, ki s starši in starejšim bratom Tomom živi v Brightonu in na spletnem blogu pod imenom Spletna punca piše o svojih vsakdanjih težavah. Te ji pomaga prebroditi najboljši prijatelj Elliot, ki živi v sosednji hiši. Pennyjina starša imata družinsko podjetje, ki se ukvarja z organiziranjem porok, in Penny jima velikokrat priskoči na pomoč, pri čemer bralec opazi, da je dekle delavno. Nekega dne v trgovino vstopi par in prosi za organizacijo poroke v New Yorku. Pennyjina starša sta jo takoj pripravljena organizirati, zato se naslednje jutro Penny, njeni starši in njen najboljši prijatelj Elliot odpravijo v New York. Ko prispejo v mesto, se Elliot in Pennyjin oče odpravita naokrog raziskovat, Penny in njena mama pa v poročni dvorani poskrbita še za zadnje podrobnosti. Naenkrat Penny zasliši petje in sledi glasu. Ta jo pripelje do fanta, ki igra na kitaro. Z njim se začne pogovarjati in izve, da mu je ime Noah in je vnuk kuharice na poroki. Ko srečata Pennyjino mamo, jima naroči, naj gresta po novo tiaro za nevesto, ker se je prejšnja zlomila. Preživita zabaven dan in Penny po prihodu v hotelsko sobo o njunih prigodah piše na svojem blogu. Zvečer jo čaka še eno presenečenje, za katerega poskrbi Noah, saj ji pred vrati pusti darilo.

Na dan poroke se Noah in Penny dobita na strehi hotela in imata piknik, ki ga zmoti Elliot, ki ji pove, da se naslednji dan vrača domov, ostali pa bodo ostali v New Yorku še nekaj dni. Ko se poslovijo od njega, se Pennyjina družina odpravi proti hiši Noahove babice, kjer se odločijo preživeti božično-novoletne praznike. Naslednje jutro Noah Penny razkaže mesto, potem v njegovi kleti celo noč gledata filme in se pogovarjata, saj je to njun zadnji skupni dan, preden Penny odpotuje v Anglijo. Na letališču Noah Penny podari zgoščenko s pesmijo, ki jo je napisal posebej zanjo. Njeno prvo jutro doma jo obišče sošolec Ollie, v katerega je bila dolgo zaljubljena, in ji prinese darilo. V njeni sobi opazi Noahovo sliko in ji nehote izda, da je njen ameriški prijatelj v resnici pop zvezdnik, ki ima dekle. Pri tem bralec lahko začuti žalost in razočaranje glavne osebe Penny, ki tega ne more verjeti, zato začne brskati po spletu in najde članke, ki govorijo o njeni zvezi z Noahom. Po razmišljanju ugotovi, da je edini, ki bi ju bil lahko izdal medijem, Elliot.

V šoli se Penny znajde v središču pozornosti, saj jo vsi sprašujejo o Noahu in njenem blogu. Izve tudi, da jo je izdala njena nekdanja prijateljica Meghan. Po pouku gre na plažo, kjer jo čaka Eliot, ki je pobegnul od doma, in Penny ga povabi, da ostane pri njih. Tu bralec opazi, da je njuno prijateljstvo res pravo. Zgodba se konča z Noahovim prihodom v Anglijo, ko se s Penny končno v miru pogovorita in se pobotata.

To knjigo sem izbrala, ker me je zelo pritegnil njen opis na zadnji platnici. Priporočila bi jo vsem, ki radi berejo napete knjige, predvsem mladostnikom, saj pripoveduje o najstniških problemih.

Eva Klezin

PŠ DEBRO

Bodi pisatelj

Na literarnem natečaju za osnovnošolce drugega in tretjega triletja Bodi pisatelj je Ajda Kostevc, učenka devetega razreda PŠ Debro, prejela priznanje za najboljše literarno delo.

Žirija je njeno zgodbo Iskanje izbrala med več kot sto deli iz 55 osnovnih šol iz vse Slovenije. V nadaljevanju objavljamo prispevek o tem, ki je bil objavljen v oddaji Kulturomat na Radiu Slovenija. Preberete si lahko tudi Ajdino besedilo Iskanje.

Dragica Brinovec

RECENZIJA

•••

Zgodba Ajde Kostevc je napisana kot dnevnik, ki ga Medea piše svoji izmišljeni prijateljici Živi. Bolj kot za opis vsakdanjih podrobnosti gre za zrelo, skoraj filozofsko razmišljanje občutljive najstnice o bistvenih življenjskih vprašanjih: kaj je smisel vsega, kakšno je človekovo poslanstvo, kdo sploh sem, kaj je ljubezen, svoboda, sreča ter kako jih najti v tem ponorelem svetu. Kljub obliki dnevnika ima zgodba dramaturški lok, vendar Medea doživi razvoj, kar je na koncu poudarjeno z novim imenom – nova Medea.

Besedilo je posejano s pomembnimi spoznanji, npr. vsi čakajo, da bo sreča prišla izza vogala, v resnici pa si jo moraš ustvariti sam – tako kot je v Iskanju navedla Ajda Kostevc.

Živa,

a misliš, da sreča obstaja? Mislim, da je s srečo podobno kot z ljubeznijo. Vsi čakajo, da bo prišla izza vogala in jih nagradila s smehom in z dobrimi občutki, v resnici pa si jo moraš ustvariti sam. Naš svet žal temelji na materialu, v katerem sreče ne bo našel nihče, in to zato, ker je vsa materija minljiva. Sreča pa ne more biti minljiva, sreča je. Vedno je okrog nas, včasih bolj vidna, včasih malo manj, ampak vedno je. Od nas pa je odvisno, če se bomo sklonili, ji prisluhnili in jo pobrali. Živa, jaz sem besna na svet! Besna sem, ker vem, da ne bom mogla odživeti vsega, ker enostavno ne bom našla tega miru, da bi si prisluhnila in naredila, kar mi ukazuje srce. Večno bom lahko kot vsi drugi hitela za vsiljenimi prioritetami, ki se mi zdijo popolnoma nepotrebne in neumne, a jih vseeno moram izpolniti. Medtem pa sama mirim svoje lastne želje, ki samo čakajo, kdaj bodo prišle na dan, pa se mi zdi, da bodo nekje v mojem srcu obtičale za vedno ... In to, Živa, me boli.

Tadeja Bizilj

Iskanje

Iskanje je zgodba o Medei, najstnici, ki svoj pogled na svet v obliki dnevnika utemeljuje svoji namišljeni prijateljici Živi. Lik Medee je avtobiografski, saj avtorica skozi njene oči razlaga svoja osebna prepričanja in poglede na sodobno družbo, svobodo, ljubezen, srečo in si postavlja vprašanja o obstoju in minljivosti. Ne gre za zgodbo s pretresljivim koncem in z napeto vsebino, ampak za zgodbo, ki kritično opisuje probleme družbe. Naužijte se preprostosti!

4. marec 2015

Živa,

hodim po ulici, mrzlo je, ampak sije sonce, ki, upam, nakazuje na prihod pomladi. Na ulice se iz vseh strani zgrinjajo ljudje, zato je zelo hrupno, tako zelo, da se mi vsi mogoči zvoki mešajo v ušesih, da slišim vse, ampak po drugi strani prav ničesar. Kadar tako pohajam naokrog brez kakršnega koli dela, se začnem spraševati, kdo sploh sem, Živa. A sem človek, ki ima na svetu neko poslanstvo, ki ga mora izpolniti, ali je to le nekaj nesmiselnega, življenje kot življenje, brez obvez do vesolja, navadno prostaško životarjenje iz dneva v dan? Ne vidim razloga, zakaj bi bila tu, če pa mi ne bi bil dan nek smisel, nek razlog. Ne verjamem, da so stvari, ki so mi pomembne, v resnici nepomembne in nepotrebne. So pomembne! Meni so pomembne in to je vse, kar je nekaj vredno.

Medea

4. marec 2015

Živa,

sedim na klopci in pijem kavo. Postal je bolj mirno in tiho, kot je bilo, kljub temu pa naokrog nori ogromno ljudi in ko jih opazujem, kako popolnoma brezčutno divjajo drug mimo drugega, se začnem spraševati ...

Kje je ljubezen? Takšna lepa, ki jo lahko najdeš v kakšni knjigi? Veš, včasih imam občutek, da je niti pisatelji niso nikoli ugledali in da je to, kar so opisovali, zgolj njihova predstava, kako naj bi bilo. Potem so umrli z védenjem, da ljubezni ni, in v upanju, da nekoč bo. Si lahko misliš, koliko src so strli, ko so ljudje ugotovili prav to? In ta sindrom strtih src se nam je zapisal že v gene in počasi smo nehali verjeti v ljubezen. In to je žalostno, zelo žalostno ... Ker ljubezen obstaja, ali ne? Daj, prosim, reci, da obstaja, ker jaz verjamem vanjo skoraj bolj kot v sebe. Ampak ne vem, zakaj drugi ne verjamejo vanjo. Verjetno zato, ker samo čakajo, kdaj se bodo zbudili, ko jih bo nekaj treščilo, in potem bodo zaljubljeni ... Ta misel jih bo odnesla iz realnega sveta, a ker tega nikoli ne doživijo, nehajo verjeti v ljubezen. Možnost, da bi to odkrili, se jim je ponudila, a je niso razvili, niso se poslušali in potem je tekel čas, oni pa so samo nevedno čakali, kdaj jih bo nekaj treščilo. Škoda!

Medea

4. marec 2015

Živa,

počasi sem hodila proti domu, obstala sem pred velikim reklamnim plakatom, ga nekaj časa opazovala in začela razmišljati o svobodi. Takšnih plakatov je na vsakem koraku, kolikor želiš, dušijo nas in nam vsiljujemo zdaj to, zdaj ono, praktično vsepovsod, na ulici, radiu, televiziji, internetu. Počutim se ujeto v tem svetu. Kakšna svoboda neki? Kaj pa imam od nje? Če rečem kaj neprijetnega, bom kaznovana, če počnem neprimerne stvari, me bodo obsojali, če ne počnem istih stvari kot ostali, me bodo izločili. Skratka, če ne bom v okvirjih, ki jih je postavila družba, bom sama. Okvirji so velik družbeni problem. Kljub temu da se imamo za emancipirano, razvito družbo in imamo polna usta sprejemanja vsakogar in vsega, se to v praksi ne izide. Zakaj? Zato, ker iščemo popolnost, ki je ni, in si med tem polnimo usta s sprejemanjem. Joj, svet, kam si zašel? Zdajle sem se spomnila ... A veš, ko sem ti govorila o tistem dnevu, ko sem tekla po gozdu? Že ko sem tekla in se vsake toliko časa skrila za drevo, sem nekako vedela, da je tokrat drugače kot prej.

Bila je še noč, jutro se je šele nakazovalo z rahlo svetlobo na vzhodu. Ptice so se prebujale s posamičnimi glasovi, ki so postajali čedalje glasnejši in čedalje bolj množični. Svetloba je počasi začenjala odkrivati barvitost drevja pozne jeseni. Megla se je zadrževala pri tleh, meglice so prekrivale pot in njegove korake. In jaz, Živa, jaz sem bila tako svobodna in srečna!

Medea

4. marec 2015

Živa,

a misliš, da sreča obstaja? Mislim, da je s srečo podobno kot z ljubeznijo. Vsi čakajo, da bo prišla izza vogala in jih nagradila s smehom in z dobrimi občutki, v resnici pa si jo moraš ustvariti sam. Naš svet žal temelji na materialu, v katerem sreče ne bo našel nihče, in to zato, ker je vsa materija minljiva. Sreča pa ne more biti minljiva, sreča je. Vedno je okrog nas, včasih bolj vidna, včasih malo manj, ampak vedno je. Od nas pa je odvisno, če se bomo sklonili, ji prisluhnili in jo pobrali. Živa, jaz sem besna na svet! Besna sem, ker vem, da ne bom mogla odživeti vsega, ker enostavno ne bom našla tega miru, da bi si prisluhnila in naredila, kar mi ukazuje srce. Večno bom lahko kot vsi drugi hitela za vsiljenimi prioritetami, ki se mi zdijo popolnoma nepotrebne in neumne, a jih vseeno moram izpolniti. Medtem pa sama mirim svoje lastne želje, ki samo čakajo, kdaj bodo prišle na dan, pa se mi zdi, da bodo nekje v mojem srcu obtičale za vedno ... In to, Živa, me boli.

Medea

5. marec 2015

Živa,

sedim na vlaku, gledam jasno nebo, ki se odpira pred mano, izgleda, kot da za seboj puščam vsako naslednjo sekundo, ki hiti v pozabo. Minljive so in zdi se, da jih to, da hitijo v preteklost, sploh ne moti. Moti pa mene, moti me spoznanje, da sem tudi jaz minljiva in da bom tudi jaz čez nekaj deset let pozaba. Vsi mi bomo pozaba in smešno je, da nas to moti bolj kot sekunde, ki se zdijo nepotrebne, a niso. Pa vendar je razumljivo, da nas to moti, ker se imamo za pomembnejše, za višja in tako pomembna bitja, ki ne morejo biti kar pozabljena. Zato se ljudje trudimo, da bi za nami ostalo kaj večnega, po čemer bi ostali nesmrtni. In vendar ne moremo ustvariti nečesa, kar bo večno stalo ali držalo. Če postaviš nekakšno tezo, se bo kmalu našel kdo, ki bo tvojo teorijo podrl ali jo dopolnil in tvoja teorija ne bo več držala ali pa ne bo več samo tvoja. Nekateri zato, da bi ostali večni, pišejo romane. A tudi če se bo roman bral še nekaj sto let, se bodo takratni bralci zgražali nad pisateljevim slogom in življenjem in spet bo njegovo delo minljivo. A ni to naprezanje po nesmrtnosti nesmiselno? Nekega dne, ko bo ugasnilo sonce, bo šlo v pozabo vse – mi, naši pretekli in prihodnji rodovi, vse, kar se je vedelo in veljalo, vse se bo porušilo in narava bo spet zadihala s polnimi pljuči, potem se bo vse začelo od začetka ... Morda nekje drugje v vesolju, morda prav tu na Zemlji in ta cikel se nikoli ne bo končal.

Danes potujem novim zmagam, novim ciljem naproti. Počutim se prerajeno in končno diham. Mogoče ti bom še pisala, mogoče pa boš kot vse dobre stare navade odšla s sekundami, ki tečejo mimo mene. A vedi, Živa, ti si moja najboljša prijateljica, tudi če se z menoj ne moreš pogovarjati, si vedno ob meni, vedno poslušaj in me nikoli ne obsojaš ... Kdo pa še danes potrebuje nasvete, če smo vsi prepričani, da delamo prav? Hvala, Živa!

Nova Medea

Ajda Kostevc

Narobe šola

*Vsi ves čas hitimo,
da v šolo ne zamudimo.*

*Deklicam nič mar ni,
fantom se v šolo mudi.*

*Zdaj že v klopeh sedimo
in že molčimo.*

*Učiteljica je v razred stopila
in nam v roke test pomolila.*

*Fantje se bojijo,
da slabo štirico dobijo.*

*Dekleta pa želijo,
da več kot zadostno dobijo.*

*Ne vem, če tole vse je res,
a vem, da ni narobe vse po dolgem in počez.*

Pomlad

*Pomlad je tako lepa stvar,
ko narava opravi svoj čar.*

*Ozri se okoli sebe,
in videl boš
v potočku odsev
in polno cvetlic in rož.*

*Pomladi se narava prebudi,
tvoje življenje obudi
in tebe pomladni čar zbudi.*

Ampak kako veš, kdaj je pomlad?

*To veš takrat, ko tvoje življenje postane pravljica,
ko na nebu zraste mavrica.*

*Ko se zarja prebudi
in ko pomladni škratek se zbudi.*

*Ko sreča te doletava vsak dan
in ko je tvoje življenje kot iz sanj.*

Takrat veš, da je zate prišla pomlad.

Lara Zalokar

Risba: Aleks Brižič

ZGODOVINA

Zgodovina malo drugače

Pri uri zgodovine smo se pogovarjali o dunajskem kongresu, zato sva se s sošolko odločili, da bova spekli sacherjevo torto, ki je dunajska specialiteta.

Glavni kuhar je zbolel in tako je moral takrat šestnajstletni vajenec Franz Sacher, vajenec drugega letnika, prevzeti nalogo, v okviru katere je iznašel osnovno obliko sacherjeve torte. Kasneje, po končanem vajeništvu, je svojo kreacijo začel na veliko tržiti. Toda šele njegov sin Eduard je bil tisti, ki je v času svojih učnih let pri dvornem slaščičarju Demlu izpopolnil recept in dodal čokoladno glazuro ter marelično marmelado. Prav tako legendarni kot sladica so tudi dolgoletni pravni spori med Sacherjem in Demlom o tem, kdo je izumil originalno sacherjevo torto. Pravna tortna bitka je trajala od leta 1930 do 1965: od takrat obstajata demlova sacherjeva torta in originalna sacherjeva torta. Čeprav naj bi bil originalen recept strogo varovana skrivnost slaščičarne Sacher, se lahko z veseljem preskusite v naslednji različici á la sacher. Najbolj tekne s sladko smetano – užitek čudovito dopolni dunajski melanž.

Recept:

140 g masla (sobna temperatura)

110 g sladkorja v prahu

pol vanilijevega stroka

6 rumenjakov

6 beljakov

130 g jedilne čokolade

110 g kristalnega sladkorja

140 g moka (gladka)

200 g marelične marmelade

maslo (za model)

moka (za model)

sladka smetana (kot okras)

Za glazuro:

200 g kristalnega sladkorja

125 ml vode

150 g čokolade

Priprava:

V skledi kremasto vmešajte mehko maslo s sladkorjem v prahu in z vanilijevim strokom. Rumenjake drugega za drugim počasi vmešajte in vse skupaj stepite v gosto penasto maso. Čokolado stopite v vodni kopeli in jo vmešajte. Stepite beljake, pri tem dodajajte kristalni sladkor in stepajte tako dolgo, dokler sneg ne postane povsem trd in sijoč. Sneg dodajte masi iz rumenjakov, na to posujte moko in vse skupaj previdno premešajte s kuhalnico. Dno modela prekrijte s papirjem za peko in rob modela namažite z maslom ter posujte z moko. V model vlijte maso, jo gladko razporedite in vstavite v predhodno ogreto pečico ter pecite 55 do 60 minut pri temperaturi 170 stopinj Celzija. Pri tem prvih 10 do 15 minut vrata pečice pustite rahlo priprta, zatem jih zaprite. Kolač je pečen, ko se testo ob rahlem pritisku s prstom povrne v prvotni položaj. Torto z modelom prekucnite na kuhinjske rešetke in pustite približno 20 minut,

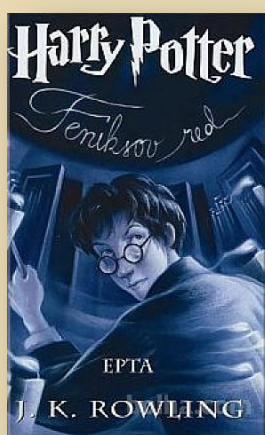

da se ohladi. Odstranite papir, torto obrnite in pustite, da se v modelu popolnoma ohladi, da se tako vse neravnine na površini zgladijo. Torto odstranite iz modela in jo z ostrim nožem vodoravno razpolovite. Marmelado rahlo segrejte, jo gladko zmešajte in z njo namažite obe polovici torte ter ju ponovno sestavite. Torto okoli namažite z marmelado in pustite, da se posuši. Za glazuro 5 do 6 minut kuhajte sladkor in vodo, zatem pustite, da se tekočina ohladi. Čokolado raztopite v vodni kopeli in jo zatem zmešajte s sladkorno raztopino, da nastane gosto tekoča gladka glazura. Toplo glazuro naenkrat, tj. z enim samim hitrim prelivom, prelijte čez torto in s karseda malo črtami s pomočjo paletnega noža gladko razmažite. Pustite nekaj ur, da se glazura posuši in popolnoma strdi. Razrežite na koščke in postrezite s sladko smetano.

Stella Tretnjak in Sara Vidic

ŠOLSKA KNJIŽNICA PRIPOROČA

J. K. Rowling: Harry Potter – Feniksov red

Harry Potter naj bi se vpisal v peti letnik bradavičarske akademije za čarovnike in čarovnice. Na to komaj čaka, obenem pa se sprašuje, zakaj se njegova prijatelja Ron in Hermiona že celo poletje vedeta tako skrivnostno. Toda mlad čarovnik kmalu odkrije, da bo novo šolsko leto njegov svet obrnilo na glavo ...

V peti knjigi J.K. Rowling se mora Harry spopasti z nezanesljivo čarovniško vlado in nesposobnostjo vodilnih na Bradavičarki. Kljub temu (ali prav zato) v svojih prijateljih najde moč in predanost, za katero se mu še sanjalo ni, da je tako globoka.

Ivan Sivec: Zadnji mega žur

Samomor, ta fatalni in v resnici brezizhoden izhod, postaja vse prevečkrat tudi v našem prostoru model reševanja mladostniških stisk in težav. Med mladimi je samomorilnega vedenja vse več in njihova starostna meja se pomika navzdol. Nešteto pasti na poti odrasčanja pomeni številne stiske in težave, mladostniški odzivi nanje pa so različni in odraslim pogosto težko dojemljivi. Kje so vzroki za to, da jih ne vidimo in jih tako zlahka spregledamo in si zatiskamo oči pred njimi? Knjiga pisatelja Ivana Sivca Zadnji mega žur nam večplastno osvetljuje tista področja v mladostnikovem življenju, ki lahko pomenijo izziv ali tveganje na poti odrasčanja.

Suzanne Collins: Igre lakote

Na postapokaliptičnem ozemlju nekdanjih ZDA nastane nova država Panem, sestavljena iz avtoritativnega Kapitola in dvanajstih podrejenih okrožij. Kot opomin na pretekle upore mora vsako okrožje enkrat letno izžrebat enega fanta in eno dekle med dvanajstim in osemnajstim letom, da se udeležita iger lakote. To je televizijska oddaja, v kateri se udeleženci v areni na prostem spopadajo na življenje in smrt, dokler ne ostane samo še eden. Glavna junakinje zgodbe, šestnajstletna Katniss Everdeen, prostovoljno zasede mesto izžrebane mlajše sestre ...

Prvoosebno dinamično pisana pripoved slikovito kaže krut svet prihodnosti, ki v marsičem zrcali našo sedanost. Poleg adrenalinskega boja za preživetje v divjini arene je poskrbljeno tudi za čustveno napetost, saj eden od likov v knjigi Katniss pred bojem izpove ljubezen ...

Anemarie Hrastnik

Sadje

Vse leto, vse dni nabirajo ga,
na koncu nekdo reče: »To bo kompot!«
Češnja ga sliši, jagodi reče: »Joj, kompot bomo, to je slabo!«
Povedala jagoda to grozdju je.
»Jojmene, to je slabo,« grozdje reče.
Skrijejo se trije vsi, gospod išče jih vse leto, vse dni.

Tjaša Seme

Čebula

Ko iz vrečke na mizo se postavi,
čebula sliši nekoga, ki gnjavi:
»Že spet ta čebula!
Bom moral jo rezat
in z drugo roko si solze prestrezat!«

Čebula od strahu močno zajoče:
»Nikar me ne reži, pusti me celo!
To bo meni in tebi dobro delo!
Nočem spet v omaki pristati,
hočem cela ostati!«

A bolj ko joče in moleduje,
hitreje nož po njej poskakuje.
Nato zasliši glas znani:
»Kaj, v sredini je gnila?!
Fuj in fej!
Ta za omako ni dovolj fina!«

Čebula si misli:
»Raje v smeteh pristanem,
kot da družinsko kosilo postanem!«

Lenart Jošt

Krompir

Jaz sem mali krompirček, že od malega si želim,
da me ne bi razrezali ali skuhali.
Samo želim si, da bi ostal takšen, kot sem.
Nočem, da me posadite, hočem samo živeti.
Rad bi potoval po svetu in užival v življenju.
Rad bi imel svojo družino in veliko prijateljev,
da bi srečno živeli na svojem krompirjevem otoku.

Domen Ledinek

NIS

Igraj se z mano

Učenci od prvega do osmega razreda smo se 25. maja udeležili 10. mednarodnega festivala Igraj se z mano v Ljubljani.

Ob osmih smo odšli s šolskega dvorišča. Ko smo prišli v Ljubljano, smo vzeli vsak svoje rekvizite in jih odnesli do velikega šotor, kjer so nas sprejeli in nam dali informacije o tem, kdaj bomo na vrsti. Dogovorili smo se tudi za mikrofone. Napovedovalka nas je napovedala. Ko smo prišli na oder, smo bili deležni velikega aplavza in smo začeli igrati. Ko smo končali, smo bili zelo veseli, ker smo se potrudili. Potem smo se preoblekli in šli nekaj pojest.

Na Kongresnem trgu so bile delavnice, kjer si lahko izdelal izdelek, si poslikal obraz, nohte, barval pobarvanke, plezal po plezalni steni, izdelal vazico iz gline, spletel venček iz marjetic in še kaj. Čas je hitro tekkel, zato smo se odpravili z avtobusom nazaj v Laško srečni in zadovoljni. Učiteljica Lidija Podmenik nam je za nagrado razdelila velike piškote. Bili smo zelo utrujeni in smo komaj čakali, da pridemo domov.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Anja Cepuš: »Ko so mi poslikali roko.«

Neža Centrih: »Ko so mi na obraz narisali metulja.«

Luka Očko: »Kocke.« (Hotel je narediti krokodila, op, p.).

David Čokelc: »Avtomobili.«

Maja Pungeršek: »Delavnica, v kateri so nam nalakirali nohte.«

Mark Ulaga: »Na Kongresnem trgu so bili na voljo palačinke, plezanje, klovn, pevci in veliko drugega. Bilo je zelo veliko ljudi.«

Mateja Žumer

NATEČAJ

Uspešni šestošolci

V sodelovanju s Komunalo Laško in pod mentorstvom Majde Podbevšek je potekal občinski natečaj za Univerzalni zbiralnik baterij.

Izdelek je moral biti izdelan iz odpadne embalaže, moral je biti takšen, da ga lahko postavimo na mizo, da je stabilen in estetskega videza. Na natečaj je prispelo 33 izdelkov.

Komisija, ki so jo sestavljali dva člana iz Komunale Laško in dve predstavnici naše šole, je podelila tri nagrade, ki so jih prejeli učenci MŠ Laško.

1. nagrada: Dominik Medved, 6.b

2. nagrada: Žiga Belej, 6.b

3. nagrada: Davor Klezin, 6.a

Zmagovalni izdelek bodo učenci iz 6. b razreda izdelali v večjem številu in si s tem prislužili denarno nagrado v vrednosti 200 evrov. Najboljši izdelki so razstavljeni v knjižnicah Laško in Rimske Toplice.

Foto: Andrej Gobec

MŠ LAŠKO

Obiskali Hermanov brlog

Zjutraj smo se zbrali v razredu in se pogovorili o nadaljevanju dneva. Odšli smo na malico. S 3.a razredom smo se z avtobusom odpeljali v Celje.

Ko smo prišli v Hermanov brlog, smo si najprej ogledali razstavo igrač. Nato smo si še ogledali razstavo z naslovom Herman Lisjak vodi po vodi.

Izvajali smo poskuse, izdelovali čolničke in se igrali v Hermanovi banki. Na koncu so nam

povedali, kakšno je bilo Celje nekoč in kakšni so bili poklici. Na poti do avtobusne postaje smo si ogledali tržnico in se polni vtisov odpeljali v Laško.

Nika Pipan

Mali Janezek vpraša svojo babico:

»Ali si ti res igralka?«

Babica začudeno odvrne: »Zakaj pa to misliš, dragec?«

»Ker je moj očka rekel, da bo, ko pride babica, spet cela drama ...«

»Gospod policist! Na avtobusni postaji so me napadli in mi ukradli uro!«

»Že prav. Ura je devet in petnajst.«

Dva pravnikata vstopita v restavracijo. Ničesar ne naročita, temveč iz torb privlečeta sendviča in začneta jesti. Kmalu ju ogovori vodja strežbe:

»Gospoda, zelo mi je žal, a tukaj ne smeta jesti svojih sendvičev.«

Pravnikata samo skomigneta z rameni in si zamenjata sendviča.